

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 25 mars 2021
Nr.ref.:RK 1735/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI86/20

Parashtrues

Kompania “Cosmonte Foods” sh.p.k.

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës E. Rev. nr. 50/2019, të 9 janarit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare,
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar,
Bekim Sejdiu, gjyqtar,
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare,
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare,
Safet Hoxha, gjyqtar,
Radomir Laban, gjyqtar,
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga kompania “Cosmonte Foods” sh.p.k., me seli në Fushë Kosovë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), të cilën e përfaqëson Edon Bibaj, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës E. Rev. nr. 50/2019 të 9 janarit 2020.
3. Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 10 shkurt 2020.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme me të cilin pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 3 [Barazia para Ligjit], nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ), dhe nenin 10 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: DUDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafin 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenin 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 5 qershor 2020, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 12 qershor 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci Gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha (anëtarë).
8. Më 16 qershor 2020, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 11 nëntor 2020, Gjykata i dërgoi një kërkesë shtesë Gjykatës Themelore me të cilën kërkoi që ajo të dorëzojë dëshmi se kur i ishte dorëzuar aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme parashtruesit të kërkesës.
10. Më 16 nëntor 2020, Gjykata Themelore dorëzoi në Gjykatë dëshmi lidhur me datën e dorëzimit të aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme.
11. Më 18 shkurt 2021, pas shqyrtimit të raportit të Gjyqtarës raportuese, Kolegji shqyrtues njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se thelbi i kontestit ka të bëjë me çështjen se cila prej dy kompanive, „Cosmonte Foods” sh.p.k, apo „Birra Prishtina” sh.p.k., kanë të drejtë ta përdorin markën e mbrojtur tregtare „Birra Prishtina”. Në lidhje me këtë kontest, në gjykatat e rregullta u zhvilluan dy procedura gjyqësore të iniciuara nga kompania „Cosmonte Foods,” sh.p.k., e cila në këtë Gjykatë paraqitet si parashtrues i kërkesës.
13. Procedura e parë gjyqësore u iniciua nga parashtruesi i kërkesës me kërkesën për vendosjen e masës së sigurisë mbi markën tregtare „Birra Prishtina”, kundër kompanisë „Birra Prishtina” sh.p.k.
14. Procedura e dytë gjyqësore u iniciua nga parashtruesi i kërkesës me kërkesëpadi në të cilën ai kërkoi të vërtetohej *që kompania e paditur „Birra Prishtina” sh.p.k., duke përdorur markën tregtare „Birra Prishtina” ka shkelur markën e tij tregtare të regjistruar me numrin 15602, të 24 korrikut 2015, ashtu që produktet e saj i prodhoi dhe shpërndau në treg me emrin e kësaj marke tregtare*.

Procedura e parë gjyqësore në lidhje me kërkesën për vendosjen e masës së sigurisë

15. Më 22 gusht 2017, parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë në Gjykatën Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështje Ekonomike (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), për caktimin e masës së sigurisë kundër kompanisë „Birra Prishtina” sh.p.k. Në kërkesë, parashtruesi i kërkesës kërkoi që *“i padituri të ndaloj veprimtarit që shkelin markën tregtare, të regjistruar dhe të mbrojtura nga paditësi, të urdhërohet largimi nga tregu i këtyre produkteve që pa të drejt emërtohen me markën tregtare të mbrojtur nga paditësi”*.
16. Kundër propozuesi, në përgjigje ndaj propozimit të parashtruesit të kërkesës, deklaroi *“se nuk e ka shkel markën tregtare, nga shkaku se Kompania „Elnor” sh.p.k, është bartëse e së drejtës së markës tregtare sipas vendimit me nr.regj:11874, të datës 23.10.2013, me pronar Sh. U., e që më pastaj i njëjti pronar e ka themeluar edhe Kompanin „Birra Prishtina” me nr. biznesit 600946480, e që këtë të drejt e ka bartë nga Kompania „Elnor” sh.p.k, me nr. Biznisit 70430699, në Kompanin „Birra Prishtina”*.
17. Më 6 nëntor 2017, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin IV. EK. C. nr. 399/17, me të cilin aprovoi propozimin për caktimin e masës së sigurisë dhe urdhëroi që kompania „Birra Prishtina” sh.p.k., të ndërpresë menjëherë veprimet që shkelin markën tregtare të regjistruar dhe të mbrojtur nga paditësi-propozuesi sipas vendimit nr. 15602, nr. i aplikimit KS/M2013/578 të 19 qershorit 2013. Gjithashtu në aktvendim, Gjykata Themelore kërkoi që kundër propozuesi „Birra Prishtina” të largojë produktet e emërtuara në mënyrë të paligjshme me markën e mbrojtur tregtare të regjistruar nga paditësi.

18. Në arsyetimin e aktvendimit, Gjykata Themelore deklaroi, *"Personi juridik "Birra Prishtina" sh.p.k, me nr. biznesit 600946480, nuk është bartëse e së drejtës së markës tregtare "Birra Prishtina". Gjykata nuk ka prova se personi juridik "Elnor" sh.p.k, si bartëse e markës tregtare, ja ka bartur të drejtën e pronësisë së markës tregtare, kompanisë "Birra Prishtina" as me ndonjë vendim të themelueseve, as me ndonjë vendim të organeve ekzekutuese, e as me ndonjë kontratë"*.
19. Kundër propozuesi kompania "Birra Prishtina" sh.p.k. parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit IV. EK. C. nr. 399/17 të Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
20. Më 4 dhjetor 2017, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin Ae. nr. 271/2017, përmes të cilit aprovoi ankesën e kundërshtarit të masës së sigurisë të kompanisë "Birra Prishtina" sh.p.k., anuloi Aktvendimin e Gjykatës Themelore IV. EK. C. nr. 399/17, dhe e ktheu çështjen për rigjykim, duke deklaruar:

"Sipas Nenit 297.1 nën pikën a) dhe b) të LPK-se parashihet se: "Masa e sigurimit mund të caktohet: a) në qoftë se propozuesi i sigurimit e bënë të besueshme ekzistimin e kërkesës apo të së drejtës subjektive të tij, dhe b) në qoftë se ekziston rreziku se pa caktimin e masës së këtillë pala kundërshtarë do të mund ta pamundësonte apo vështirësonte dukshëm realizimin e kërkesës, sidomos me tjetërsimin e pasurisë së vet, me fshehjen e saj, me ngarkimin apo me ndonjë mënyrë tjetër, me të cilën do ta ndryshonte gjendjen ekzistuese të gjerave, ose në ndonjë mënyrë tjetër do të ndikonte negativisht në të drejtat e propozuesit të sigurimit."

Për më tepër arsyetimi i aktgjykimit nuk thekson fare se cilat kritere i ka marrë për bazë gjykata e shkallës së parë për të vlerësuar ngjashmërinë respektivisht dallueshmërinë ndërmjet dy markave tregtare.

Sipas Nenit 5 të Ligjit për Marka Tregtare, kusht për regjistrimin e markës tregtare është mundësia e paraqitjes grafike të markës ndërsa me Vendimet e MTI, markat tregtare të propozuesit janë regjistruar si kombinim i ngjyrave të mbrojtura: e kaltër, e kaltër e hapur, e gjelbër, e kuqe, e verdhë, e bardhë dhe hiri,

Gjykata e Apelit ka gjetur se, nuancat, dizajni, pjesëmarrja dhe kombinimi i këtyre ngjyrave në produkte dallojnë dukshëm ndërsa emërtimi "Birra Prishtina" janë fjale të natyrës së përgjithshme (gjenerike) respektivisht identifikues gjeografik andaj është e zakonshme që shenja të tilla të përdoren në produkte të asaj natyre dhe si të tilla gëzojnë mbrojtje vetëm në dizajnin grafik specifik.

Neni 8, i LMT-së, kërkon ekzistimin e identitetit midis markave/shenjave në diskutim dhe mallrave apo shërbimeve në fjalë. Ky Nen, nuk imponon provimin e mundësisë së shkaktimit të konfuzionit tek konsumatori relevant, midis markës së mëhershme dhe markës për të cilën pretendohet

se shkel markën e mëparshme. Se kur dy marka mund te konsiderohen identike dallohet varësisht nëse kemi të bëjmë me markat fjalë apo marka figurative ose të përziera. Për tu konsideruar identike këto dy marka duhet të jenë plotësisht të njëjta, respektivisht dizajni, kombinimi i ngjyrave dhe figurave, përshkrimet në ambalazh, fonti i shkronjave duhet të jenë identike. Në rastin konkret të gjitha elementet e cekura dallojnë dukshëm.”

21. Më 9 mars 2018, Gjykata Themelore në procedurën e përsëritur nxori Aktvendimin IV. C. nr. 399/17, përmes të cilit refuzoi si të pabazuar propozimin e për masën e sigurisë të kompanisë “Cosmonte Foods” sh.p.k., të parashtruar kundër kundërshtarit të sigurisë të kompanisë “Birra Prishtina” sh.p.k.,. Në arsyetimin e Aktvendimit, Gjykata Themelore deklaroi, “[...] pas shqyrtimit të propozimit dhe shkresave tjera të lëndës, deklaratave të palëve ndërgjyqëse, shqimit të mostrave të sjellura, gjykata vlerësoi se propozimi në fjalë nuk është i bazuar në ligj dhe të njëjtin e refuzoi në tërësi. Në këtë fazë të procedurës tek gjykata nuk është arritur besueshmëria mbi themelësinë e kërkesëpadisë posaçërisht pas shikimit fizik të mostrave të produkteve kontestuese “Birra Prishtina”, dhe se propozuesi nuk ka arritur ta bënë të besueshëm rrethanën se në rast të mos caktimit të masës së përkohshme do të pamundësohej apo do të vështirësohet realizimi eventual i kërkesës së paditësit”.
22. Kundër Aktvendimit IV. C. nr. 399/17, të Gjykatës Themelore, ankesë në Gjykatën e Apelit parashtrroi propozuesi i masës se sigurisë kompania “Cosmonte Foods” sh.p.k., duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
23. Më 27 prill 2018, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin Ae. nr. 101/18, me të cilin ankesa e propozuesit “Cosmonte Foods” sh.p.k., u refuzua në tërësi, duke deklaruar se “Gjykata e Apelit i vlerëson të pabazuara pretendimet ankimore të paditësit lidhur me shkeljen e markës tregtare sepse gjatë vlerësimit të ngjashmërisë së mallrave dhe shërbimeve, gjykata duhet ta ketë parasysh natyrën e mallrave dhe shërbimeve, perceptimit të konsumatorit mesatar dhe faktin nëse këto dy ndërmarrje janë në konkurrencë me njëra tjetrën, por për vlerësimin e shkallës së ngjashmërisë në mes të markave duhet merren parasysh: shkalla e ngjashmërisë vizuale (në pamje), shkalla e ngjashmërisë aurale (në dëgjim), si dhe shkalla e ngjashmërisë konceptuale.

Nga shkresat e lëndës rezulton se pronar i markës tregtare të regjistruar “Birra Prishtina” është Sh. U, i cili është njëkohësisht edhe themelues i tani të paditurës - kompanisë “Birra Prishtina” dhe këtë markë tregtare të regjistruar e ka bartur te Kompania e tij, tani e paditura, dhe për këtë ka autorizime ligjore. I padituri i ka prezantuar Gjykatës Vendimin e MTI-API, me Nr: KS/2017/7964, nga i cili vërtetohet se pronari i markës tregtare “Elnor” Sh.p.k., ia ka bartur të drejtën e markës tregtare tani të paditurës “Birra Prishtina” Sh.p.k.”.

Procedura e dytë gjyqësore në lidhje me kërkesëpadinë për konstatimin e shkeljes së të drejtës për përdorim të markës tregtare

24. Më 22 gusht 2017, parashtruesi i kërkesës parashtrroi padi në Gjykatën Themelore kundër kompanisë së paditur “Birra Prishtina” sh.p.k., për shkelje të

së drejtës për të përdorur markën tregtare. Në padi, parashtruesi i kërkesës deklaroi se *“është pronar i markës tregtare të cilën e ka regjistruar në Zyrën e Pronës Industriale, me numri e regjistrimit të markës tregtare 15602, prandaj, të paditurës ti ndalohet që në të ardhmen ta vënë në qarkullim produkte “Birra Prishtina”, ndërsa produkte që i ka në treg, menjëherë ti tërheq apo asgjësoj me shpenzimet e veta”*.

25. Në përgjigje ndaj padisë së parashtruar, më 27 nëntor 2018, kompania e paditur “Birra Prishtina” sh.p.k., kontestoi në tërësi pretendimin e parashtruesit si të pabazuar ligjërisht.
26. Më 4 shkurt 2019, Gjykata Themelore nxori Aktgjykimin IV. C. nr. 399/17, përmes të cilit refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar, duke deklaruar: *“Me nenin 96 të LMT-së është përcaktuar se: Pronari i markës tregtare mund të parashtrojë padi në gjykatë për konstatimin e shkeljes së të drejtës së markës tregtare kundër personit i cili ka shkelur të drejtën e markës duke kryer pa autorizim njërën nga veprimet e cekura në nenin 8 të këtij ligji. Në shqyrtimin në këtë çështje kontestimore, gjykata ka ardhur në përfundim se i padituri, nuk e ka shkelur markën tregtare.*

Siç u pa nga neni 8 i LMT-së, kusht themelor për konstatimin e shkeljes së markës tregtare, është që të kemi dy produkte, produktin origjinal të mbrojtur me markë tregtare, dhe produktin tjetër si i falsifikuar, që shërbehet apo përfiton kundërligjshëm në treg, nga marka tregtare e produktit të parë. Në këtë çështje kontestimore nuk është vërtetuar se është fjala për dy produkte apo për produkte të falsifikuar nga pala e paditur. Ndaj, kjo gjykatë vlerëson se nuk janë plotësuar kërkesat e nenit 8 të LMT -së, për të konstatuar shkeljen e të drejtës së markës tregtare.

Gjykata vlerëson se në rastin konkret nuk kemi shkelje të markës tregtare me vet faktin se API-ja, sipas kërkesës së palës së paditur, gjegjësisht subjekti “Birra Prishtina” të produktit “Birra Prishtina” e ka regjistruar pranë API-së, me nr. 11874, e regjistruar në vitin 2011, para produktit të paditësit, dhe e bartur nga firma “Elnor” me pronar të njëjte Sh. U. më 07/11/2017”.

27. Parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit IV. C. nr. 399/17, të Gjykatës Themelore, për shkak të shkeljes së dispozitave procedurale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
28. Më 27 maj 2019, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin Ae. nr. 121/19, me të cilin refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar dhe vërtetoi Aktgjykimin IV. C. nr. 399/17, e Gjykatës Themelore. Në arsyetimin e aktgjykimit, Gjykata e Apelit deklaroi:

“Gjykata e Apelit i vlerëson të pabazuara pretendimet ankimore të paditëses lidhur me shkeljen e markës tregtare sepse gjate vlerësimit të ngjashmërisë së mallrave dhe shërbimeve, gjykata duhet ta ketë parasysh: natyrën e mallrave dhe të shërbimeve, perceptimin e konsumatorit mesatar dhe faktin nëse këto dy ndërmarrje janë në konkurrence me njëra tjetrën,

por për vlerësimin e shkallës së ngjashmërisë në mes të markave duhet merren parasysh: shkalla e ngjashmërisë vizuale (në pamje), shkalla e ngjashmërisë aurale (në dëgjim), si dhe shkalla e ngjashmërisë konceptuale.

Nga shkresat e lëndës rezulton se pronar i markës tregtare të regjistruar "Birra Prishtina" është Shefqet Ukaj, i cili është njëkohësisht edhe themelues i tani të paditurës - kompanisë "Birra Prishtina" dhe këtë markë tregtare të regjistruar e ka bartur te Kompania e tij, tani e paditura, dhe për këtë ka autorizime ligjore. I padituri i ka prezantuar Gjykatës Vendimin e MTI-API, me Nr: KS/2017/7964, nga i cili vërtetohet se pronari i markës tregtare "Elnor" Sh.p.k., ia ka bartur të drejtën e markës tregtare tani të paditurës "Birra Prishtina" Sh.p.k."

29. Parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit Ae. nr. 121/19 të Gjykatës së Apelit, duke pretenduar zbatim të gabuar të së drejtës materiale si dhe vërtetim të gabuar të gjendjes faktike.
30. Më 9 janar 2020, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin E. Rev. nr. 50/2019, me të cilin refuzoi revizionin e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar, duke deklaruar: "[...] nga fotot që gjenden në shkresat e lëndës shihet qartë se produktet e paditëses të mbrojtura me markën tregtare dhe të paditurës të vetmen ngjashmëri ndërmjet tyre e kane emërtimin "Birra Prishtina", por ngjyrat të cilat gjenden tek produktet e të dy palëve, nuancat, dizajni, pjesëmarrja dhe kombinimi i këtyre ngjyrave në produkte, dallojnë dukshëm, sepse produkti i të paditurës përmban përshkrime tjera, font tjetër të shkronjave, pamje tjetër të pjesës balllore së ambalazhit që nuk janë të njëjta me produktin e paditëses.

Për më tepër kjo Gjykatë vlerëson se ne rastin konkret nuk kemi shkelje të markës tregtare edhe me vet faktin se, e paditura me vendimin, me nr. 1187/4 të dt. 23.10.2013, është regjistruar si markë tregtare "Bira Prishtina", me nr. aplikacionit nr. 11874, me nr. të aplikacionit KS/2011/1269, dhe me dt. të aplikimit 16.12.2011, e cila markë tregtare pastaj me vendimin nr. KS/2017/7964, të dt. 07.11.2017, është bartur nga subjekti „Elnor“ sh.p.k, me subjektin "Birra Prishtina". Me dispozitën e nenit 7 lidhur me nenin 52 të LMT-së, si dhe nenin 6 të Konventës së Parisit, i cili gjithashtu është përfshirë, me zgjerime të konsiderueshme, edhe në marrëveshjen TRIPS, nenit 16 (2) dhe (3), të cilat dispozita parashohin mbrojtjen e markave të mirënjohura tregtare. Në raste konkret pala e paditur ka argumentuar se produktet e të paditurës janë importuar në tregun e Kosovës si "treg referent" që nga viti 2013, dhe me këtë e ka fituar statusin e markës së mirënjohur në R. Kosovës, para regjistrimit të saj nga paditësja me 24.07.2015, andaj palës së paditur nuk mundë t'i ndalohej përdorimi i saj, ashtu si drejtë kanë vlerësuar të dy gjykatat".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

31. Parashtruesi i kërkesës pretendon që me aktgjykimet dhe aktvendimet e kontestuara janë shkelur të drejtat kushtetuese të garantuara me nenin 3 dhe

nenin 24, paragrafi 4 të Kushtetutës, si dhe nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si dhe nenin 10 të DUDNJ-së.

32. Më konkretisht, parashtruesi i kërkesës pretendon që gjykatat, me aktgjykimet dhe aktvendimet, kanë shkelur të drejtën e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, sepse *“në kohën kur paditësja ka ushtruar padi me dt.22.08.2017, nuk e ka pasur të regjistruar në organet kompetente markën tregtare. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se palët në procedurë nuk janë trajtuar barabarësisht, dhe se gjykatat nuk kanë shqyrtuar provat dhe faktet që ka ofruar paditësja-ankuesja. Në këtë kontekst, parashtruesi i kërkesës i referohet aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese në rastin e KI. nr. 18/16.*
33. Parashtruesi i kërkesës pretendon më tej se në procedurën e revizionit në Gjykatën Supreme ai ofroi prova të mjaftueshme për shkelje të së drejtës për të përdorur markën tregtare, duke u mbështetur në dispozitat specifike ligjore të ligjeve në fuqi, por që Gjykata Supreme nuk i pranoi ato.
34. Parashtruesi i kërkesës i drejtohet Gjykatës me kërkesë që t'i anulojë aktgjykimet dhe aktvendimet e gjykatave të rregullta dhe ta kthejë rastin për rigjykim në pajtim me ligjet në fuqi dhe provat në shkresat e lëndës.

Dispozitat përkatëse ligjore

LIGJI Nr. 04/L-026 PËR MARKAT TREGTARE

EFEKTET E MARKËS TREGTARE

Neni 8

Të drejtat e fituara nga marka tregtare

1. Marka e regjistruar është e drejtë ekskluzive e pronarit të saj. Pronari i markës tregtare të regjistruar ka të drejtën të ndalojë palët e treta të përdorin pa lejen e tij:

1.1. çdo shenjë, që është identike me markën tregtare, për mallra ose shërbime që janë identike me ato për të cilat është regjistruar marka tregtare;

1.2. çdo shenjë që është identike ose e ngjashme me markën apo që, për shkak të njëjlojshmërisë apo ngjashmërisë së mallrave ose shërbimeve, për të cilat përdoret shenja, me mallrat apo shërbimet, që mbulohen nga marka e regjistruar, mund të shkaktojnë konfuzion të publiku, ku përfshihet edhe mundësia e asociimit së shenjës me markën tregtare;

1.3. çdo shenjë, që është identike apo e ngjashme me markën tregtare për produktet dhe shërbime të ndryshme nga ato për të cilat është regjistruar marka tregtare, kur kjo e fundit ka reputacion në Republikën e Kosovës dhe nga përdorimi i shenjës, pa shkak të arsyeshem, realizohet një përfitim i padrejtë ose dëmtohet natyra dalluese apo emri te njohur te markës.

2. Sipas paragrafit 1. të këtij neni pronari i markës gjithashtu mund të ndalojë këto veprime:

2.1. vendosja e shenjës në mallra apo në paketimet e tyre;

2.2. hedhja e mallrave në treg, ofrimi i tyre për shitje dhe ofrimi i shërbimeve duke përdorur këtë shenjë, ose magazinimi i tyre për këto qëllime;

2.3. përdorimi i shenjës gjatë importimit apo eksportimit të mallrave;

2.4. përdorimi i shenjës në shkresa zyrtare dhe në reklamim.

[...]

MBROJTJA CIVILO – JURIDIKE

Neni 96

Procedura për konstatimin dhe ndalimin e shkeljes

1. Pronari i markës tregtare mund të parashtrojë padi në gjykatë për konstatimin e shkeljes së të drejtës së markës tregtare kundër personit i cili ka shkelur të drejtën e markës duke kryer pa autorizim njërin nga veprimet e cekura në nenin 8, paragrafët 1. dhe 2. të këtij ligji duke kërkuar:

1.1. vërtetimin e shkeljes së markës;

1.2. ndalimin e shkeljes dhe ndalimin e vazhdimet të shkeljeve të tilla dhe të ngjashme në të ardhmen;

1.3. ndalimin dhe ndërprerjen e mëtutjeshëm të shkeljes së të drejtave të fituara në bazë të nenit 8 paragrafët 1. dhe 2. të këtij ligji, që kanë shkaktuar apo përbëjnë tentim serioz për shkeljen e mundshme të markës së tij tregtare.

2. Veprimet e cekura në paragrafit 1., nën-paragrafët 1.1, 1.2. dhe 1.3. të këtij neni që gjithashtu mund të bëhen kundër personave të cilët gjatë aktivitetit të tyre ekonomike kanë kryer shërbime duke shkelur markën apo bëjnë kërcenim për shkelje të të drejtave të markës.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

35. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.

36. Në këtë drejtim, Gjykata iu referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

„1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

37. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton: *“Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”*.
38. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqes ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejnë për individët dhe personat juridikë (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI41/09, parashtrues: *Universiteti AAB-RIINVEST SH.P.K.*, Aktvendim për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, paragrafi 14).
39. Për më tepër, Gjykata gjithashtu i referohet kriterëve të pranueshmërisë siç përcaktohet në Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47

[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48

[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49

[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor... .”

40. Sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve në lidhje me vendimet gjyqësore të kontestuara nga parashtruesi i kërkesës, Gjykata konstaton se parashtruesi e parashtroi kërkesën si palë e autorizuar, duke kontestuar aktin e autoritetit publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës E. Rev. nr.

50/2019, të 9 janarit 2020, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu theksoi të drejtat dhe liritë të cilat ai pretendon se janë shkelur, në pajtim me kriteret e nenit 48 të Ligjit dhe e parashtroi kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.

41. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], paragrafi (2) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

2. Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.“

42. Gjykata fillimisht vëren se rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) dhe të Gjykatës Kushtetuese, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpall një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin 2 të rregullit 39 të Rregullores së punës.
43. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkthazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta” (shih, më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “qartazi të pabazuar”, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “qartazi të pabazuara”, Udhëzuesi Praktik i GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë i 31 gushtit 2019; pjesa III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 255 deri më 284).
44. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në rrethanat e këtij rasti, vlerësimit nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtoj esencën e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
45. Sa i përket rastit konkret, Gjykata vëren se thelbi i pretendimeve për shkelje të së drejtës së parashtruesit të kërkesës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm bazohet në pikëpamjen se Gjykata Themelore, Gjykata e Apelit dhe Gjykata

Supreme kanë vërtetuar gabimisht gjendjen faktike në lidhje me përcaktimin e së drejtës për të përdorur markën tregtare “Birra Prishtina”.

46. Në të vërtetë, parashtruesi i kërkesës konsideron se Gjykata Themelore, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme kanë arritur në përfundimet e tyre se kujt i takon e drejta e përdorimit të markës tregtare “Birra Prishtina”, dhe në këtë mënyrë **a)** nuk kanë vërtetuar saktësisht gjendjen faktike në lidhje me regjistrimin e saj, me ç’rast kanë aplikuar gabimisht të drejtën materiale, **b)** nuk kanë paraqitur dëshmi, **c)** në vendime nuk kanë paraqitur arsye mjaftueshëm të qarta për refuzimin e padisë së tij.
47. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se **a)** Gjykata Themelore, pas seancës shqyrtuese në të cilën të dyja palët në procedurë paraqitën argumentet dhe provat e tyre në lidhje me të drejtën e përdorimit të markës tregtare, konstatoi se nuk kishte shkelje të markës tregtare nga e paditura, sepse në bazë të shikimit të aktvendimit të Agjencisë për Regjistrim të Bizneseve Nr. 11874, mund të konkludohet se pronari i markës së regjistruar tregtare “ Birra Prishtina” është personi Sh. U., i cili është gjithashtu themeluesi i tani të paditurës - kompania “Birra Prishtina” sh.p.k., dhe se ai e transferoi këtë markë tregtare të regjistruar në kompaninë e tij të re, tani e paditura, për të cilën ai ka autorizim ligjor, sipas vendimit të gjykatës MTI-API, nr: KS/2017/7964, në të cilin qëndron *“se pronari i markës tregtare “Elnor” Sh.p.k., ia ka bartur të drejtën e markës tregtare tani të paditurës “Birra Prishtina” Sh.p.k.”*.
48. Përveç kësaj, Gjykata konstaton se Gjykata e Apelit në procedurën ankimore adresoi çështjen se kush ka të drejtë ta përdorë markën e regjistruar tregtare “Birra Prishtina”, dhe se në bazë të provave dhe fotografive në shkresat e lëndës, ajo konstatoi *“se produktet e paditëses dhe të paditurës të vetmen ngjashmëri ndërmjet tyre e kane emërtimin “Birra Prishtina”, por ngjyrat të cilat gjenden tek produktet e të dy palëve, nuancat, dizajni, pjesëmarrja dhe kombinimi i këtyre ngjyrave në produkte, dallojnë dukshëm. Ndërsa të gjitha elementet tjera të theksuara më lartë i kanë të ndryshme, mënyrën e dizajnit të ambalazhit dallon dukshëm, sepse produkti i të paditurës përmban përshkrime tjera, font tjetër shkronjash, pamje tjetër të pjesës balllore të ambalazhit që nuk janë të njëjta me produktin e paditësit”*.
49. Më tej, në lidhje me pretendimet e parashtruesit të kërkesës *“që në procedurën e revizionit pranë Gjykatës Supreme ai paraqiti prova dhe argumente të mjaftueshme se kujt i përket marka e regjistruar tregtare, por që Gjykata Supreme nuk i mori në shqyrtim”*, Gjykata konstaton se këto pretendime janë të pabazuara, për shkak se Gjykata Supreme, pasi shqyrtoi provat në shkresat e lëndës, arriti në përfundimin se e vetmja gjë që kanë të përbashkët markat tregtare të përdorura nga parashtruesi i kërkesës dhe i padituri është emri “Birra Prishtina”, por që këto janë fjalë të natyrës së përgjithshme, përkatësisht identifikues gjeografik, dhe se prandaj është e zakonshme që shenja të tilla të përdoren në produkte të asaj natyre dhe si të tilla gëzojnë mbrojtje vetëm në një dizajn grafik specifik.
50. Për më tepër, Gjykata gjithashtu gjeti që Gjykata Supreme kishte adresuar pretendimet ankimore të parashtruesit të kërkesës në mënyrë specifike, duke

shqyrtuar vetë thelbin e markës tregtare, duke arritur në përfundimin se nuancat, dizajni, pjesëmarrja dhe kombinimi i këtyre ngjyrave në produktet e paditësit dhe të paditurit ndryshojnë dukshëm nga njëri-tjetri, *“prandaj, përdorimi i emërimit të njëjtë “Birra Prishtina” me një njëanës dalluese me dizajne dhe me kombinime tjera nuk shkelin markën tregtare”*.

51. Në lidhje me këtë, Gjykata në bazë të të gjitha të lartcekurave, konstaton se parashtruesi i kërkesës në kërkesën e parashtruar, në thelb, parashtron pretendime në lidhje me vërtetimin e gabuar të fakteve dhe zbatimin e gabuar të së drejtës materiale nga gjykatat e rregullta, pretendime të cilat Gjykata, në praktikën e saj të konsoliduar gjyqësore, i konsideron “pretendime të shkallës së katërt”.
52. Në lidhje me këtë, Gjykata duke u bazuar në praktikën gjyqësor të GJEDNJ-së, por duke marrë parasysh edhe veçoritë e saj, siç janë përcaktuar përmes KEDNJ-së (shih: në këtë kontekst, sqarimin në Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së të 30 prillit 2019 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesën I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat Qartazi të Pabazuara; 2. “Shkalla e katërt”, paragrafët 262 dhe 263), parimin e subsidiaritetit dhe doktrinën e shkallës së katërt, ajo vazhdimisht e ka theksuar dallimin në mes të *“kushtetutshmërisë”* dhe *“ligjshmërisë”* dhe ka pohuar se nuk është detyrë e saj të merret me gabime të fakteve ose interpretimit dhe aplikimit të gabuar të ligjit, që pretendohet se janë bërë nga një gjykatë e rregullt, përveç dhe për aq sa gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë dhe/ose me KEDNJ (shih, në këtë kontekst, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI128/18, parashtrues: *Shoqëria Aksionare Limak Kosovo International Airport S.H.A., “Adem Jashari”*, Aktvendim i 28 qershorit 2019, paragrafi 55; KI62/19, parashtrues: *Gani Gashi*, Aktvendim për papranueshmëri i 19 dhjetorit 2019, paragrafët 56-57; KI110/19, parashtrues: *Fisnik Baftijari*, Aktvendim për papranueshmëri i 7 nëntorit 2019, paragrafi 40).
53. Gjykata gjithashtu ka pohuar vazhdimisht se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike dhe zbatimin e të drejtës materiale dhe ajo se nuk mund të vlerësojë vetë faktet të cilat e kanë bërë një gjykatë të rregullt të marrë një vendim e jo një tjetër. Në të kundërtën, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “shkallës së katërt”, që do të rezultonte në shpërfilljen e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së *García Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe referencat e përdoruar aty; dhe shih, gjithashtu rastet e Gjykatës KI128/18, cituar më lart, paragrafi 56; dhe KI62/19, cituar më lart, paragrafi 58).
54. Gjykata thekson që në rrethanat e rastit konkret, parashtruesi i kërkesës, përtej pretendimeve për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i vërtetimit të gabuar të fakteve dhe interpretimit të gabuar të ligjit, nuk mbështet mjaftueshëm dhe as nuk argumenton para Gjykatës, se si ky interpretim i ligjit të aplikueshëm nga gjykatat e rregullta, mund të ketë qenë “qartazi i gabuar”, duke rezultuar në “konkluzione arbitrare” apo “qartazi të paarsyeshme” për parashtruesin e kërkesës apo se si procedurat para gjykatave të rregullta, në tërësinë e tyre, mund të mos kenë qenë të drejta

apo edhe arbitrare. Përveç kësaj, Gjykata vlerëson se gjykatat e rregullta kanë marrë parasysh të gjitha faktet dhe rrethanat e rastit, pretendimet e parashtruesit të kërkesës të paraqitura përmes padisë, ankesës dhe revizionit, dhe kanë arsyetuar të njëjtat (shih, në këtë drejtim, rastin e Gjykatës KI64/20, parashtrues: *Asllan Meka*, Aktvendim për papranueshmëri i 03 gushtit 2020, paragrafi 41 dhe KI22/19, cituar më lart, paragrafi 43).

55. Prandaj, pretendimet e parashtruesit të kërkesës për vërtetim të gabuar të fakteve, interpretim të gabuar dhe zbatim të ligjit të aplikueshëm në lidhje me shkeljen e së drejtës për të përdorur markën tregtare kualifikohen si pretendime që bien në kategorinë e “shkallës së katërt” dhe si të tilla, pasqyrojnë pretendimet në nivelin e “ligjshmërisë” dhe nuk argumentohen në nivelin e “kushtetutshmërisë”. Prandaj, të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
56. Më tej, **b)** sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës se “*procedurat në Gjykata nuk kanë qenë të drejta në tërësinë e tyre, duke i përfshirë edhe dëshmitë*”, Gjykata i gjen edhe këto pretendime si të pabazuara, për shkak të faktit se gjatë analizës së pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, si dhe në bazë të vendimeve të gjykatave të rregullta, ajo konkludoi se gjykatat e rregullta në vetë procedurë i përmbaheshin parimit të drejtësisë, që mund të shihet në bazë të provave të nxjerra, si dhe në bazë të argumenteve ligjore mbi të cilat gjykatat bazuan vendimet e tyre.
57. Në të vërtetë, Gjykata konstatoi se gjatë procedurës gjyqësore të dyja palët patën mundësi të paraqesin argumentet e tyre si dhe dëshmitë, të shfrytëzojnë të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj, gjë që nuk krijon asnjë dyshim që parashtruesi i kërkesës në procedurë të rregullt në ndonjë mënyrë është sjellë në pozitë të pabarabartë që do të çonte në përfundimin se procedura ishte e padrejtë. Prandaj, mund të konkludohet se gjykatat e rregullta respektuan obligimet e tyre sipas nenit 31 të Kushtetutës si dhe nenit 6 të KEDNJ-së (shih vendimin e Gjykatës në rastin *Asllan Veseli*, Aktvendim për papranueshmëri i 29 tetorit 2018).
58. Sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës **c)** se gjykatat në vendimet e tyre nuk ofruan “*arsye bindëse dhe të ndërtuara mirë ligjërisht për refuzimin e pretendimit të tij*”, Gjykata deklaroi se ajo i kushtoi vëmendje të hollësishme këtyre pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, me ç’rast edhe konstatoi, **i)** se arsyeja për shkak të së cilës Gjykata Themelore refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës, është fakti që nuk ishin përmbushur të gjitha kushtet e parapara me nenin 8 të LMT-së, për të vërtetuar shkeljen e së drejtës për të përdorur markën tregtare”; **ii)** Gjykata e Apelit në procedurën ankimore përmendi si arsye për refuzimin e ankesës së parashtruesit të kërkesës faktin se pronari i markës tregtare “Elnor” l.l.c., të drejtën për të përdorur markën tregtare Birra Prishtina, ia ka transferuar tani të paditurës, për çka ekziston autorizim i vlefshëm ligjor” dhe **iii)** Gjykata Supreme përmendi si bazë për refuzimin e kërkesës për revizion të parashtruesit të kërkesës faktin se nuk ka shkelje të së drejtës për të përdorur markën tregtare për shkak produktet e parashtruesit të kërkesës dhe të të paditurit ishin në qarkullim nën markën

tregtare “Birra Prishtina”, por se ato përveç emrit, që paraqet përcaktues gjeografik, nuk kanë ndonjë ngjashmëri tjetër, të cilën e vërtetoi në bazë të provave të bashkangjitura.

59. Prandaj, Gjykata është e mendimit se gjykatat e rregullta kanë deklaruar mjaft qartë arsyet pse kërkesëpadia, ankesa dhe revizioni i parashtruesit të kërkesës janë refuzuar si të pabazuara. Prandaj, Gjykata pretendimet e parashtruesit të kërkesës se gjykatat e rregullta nuk ofruan “*arsye bindëse dhe të ndërtuara mirë ligjërisht për refuzimin e pretendimit të tij*”, i konsideron si të pabazuara.
60. Sa i përket pretendimeve të tjera për shkelje të nenit 3 dhe nenit 24 të Kushtetutës, Gjykata konstatoi që parashtruesi i kërkesës thjesht i përmendi ato në kërkesë, pa ofruar ndonjë shpjegim ose fakt se si ka ardhur deri te shkelja e këtyre të drejtave të garantuara me nenin 3 dhe nenin 24 të Kushtetutës, të cilat do të shërbenin si një bazë e mirë për Gjykatën që të merret edhe me to, dhe në pajtim me këtë, nuk do t’i adresoj ato në vazhdim të raportit.
61. Gjykata thekson se është obligim i parashtruesit të kërkesës që të mbështet pretendimet e tij kushtetuese dhe të paraqet dëshmi *prima facie* që tregon shkelje të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtrues të kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Sylja*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 dhjetorit 2013).
62. Prandaj, kërkesa e parashtruesit të kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 18 shkurt 2021, njëzëri

VENDOS

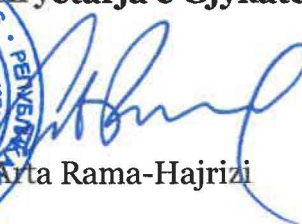
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Remzije Istrefi-Peci

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi